

การใช้น้ำสกัดชีวภาพร่วมกับปุ๋ยนิคต่าง ๆ ต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวโพดฝักอ่อน

Use of Bio-extract together with Fertilizers on the Growth and Yield of

Baby Corn (*Zea mays L.*)

อิส里ยาภรณ์ ดำรงรักษ์¹ และ อิสماแэ่ พายอ²

Issariyaporn Damrongrak¹ and Isma-ae Payou²

บทคัดย่อ

น้ำสกัดชีวภาพใช้กันแพร่หลายโดยเฉพาะในเกษตรกรรมทางเลือกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี โดยในการใช้น้ำสกัดชีวภาพร่วมกับปุ๋ยนิคต่างๆ ต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวโพดฝักอ่อน พบว่า น้ำสกัดชีวภาพช่วยให้เก็บผลผลิตได้ดีกว่าการใช้น้ำสกัดชีวภาพร่วมกับปุ๋ยเคมี แต่ต้องใช้ปริมาณปุ๋ยนิคต่ำกว่า 2 ปัจจัย คือ การใช้น้ำสกัดชีวภาพ (ให้น้ำสกัดชีวภาพจากปลา และ ไม่ให้น้ำสกัดชีวภาพ) และชนิดปุ๋ย (ปุ๋ยเคมี มูลไก่ มูลโค และ ½ ของปุ๋ยเคมี + ½ ของมูลไก่) ปุ๋ยคงใส่ในปริมาณที่ต่ำกว่าในตรรженเที่ยบเท่ากับปุ๋ยเคมี ผลการทดลองพบว่าการใส่มูลไก่ทำให้ข้าวโพดฝักอ่อนหลังจากถอนแยก 4 สัปดาห์ มีความสูงเฉลี่ยมากกว่าการใส่ปุ๋ยอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) ชนิดปุ๋ยต่างกันไม่ได้ทำให้จำานวนฝักได้ต่างกัน การใส่มูลไก่ทำให้น้ำหนักฝักต่อแปลงสูงกว่าใส่ปุ๋ยนิคตื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) การใส่น้ำสกัดชีวภาพทำให้ข้าวโพดมีความสูง จำนวนฝักต่อแปลง และน้ำหนักฝักต่อแปลงมากกว่าไม่ใส่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) แต่ไม่พบปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่าง 2 ปัจจัย ความยาวฝักที่ 2 และ 3 จากการใส่มูลโคน้อยลงตามปุ๋ยนิคตื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) การใส่น้ำสกัดชีวภาพทำให้ความยาวฝักที่ 2 และ 3 มากกว่าที่ไม่ใส่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) และพบปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างชนิดปุ๋ยและการใส่น้ำสกัดชีวภาพต่อความยาวของฝักที่ 3 ดังนี้ จึงสามารถใช้มูลไก่ในปริมาณที่ให้ในตรรженเท่ากับการใช้ปุ๋ยเคมีสำหรับปลูกข้าวโพดฝักอ่อนและการใช้น้ำสกัดชีวภาพจากปลาช่วยให้การเจริญเติบโตและองค์ประกอบของผลผลิตดีกว่าไม่ใช้

คำสำคัญ : น้ำสกัดชีวภาพ ปุ๋ย การเจริญเติบโตและผลผลิต ข้าวโพดฝักอ่อน

Abstract

Bio-extract is widely used especially in the alternative agriculture for reducing chemical fertilizer application. It is applied together with organic fertilizers. However, It is still rare of scientific evidences. The purpose of this research is to investigate the effect of various fertilizers together with bio-extract application on the growth and yield of Baby corn (*Zea mays L.*). Factorial randomize completed block design of 2 factors; kind of fertilizer (Chemical fertilizer, Chicken manure Cow dung, and $\frac{1}{2}$ Chemical fertilizer + $\frac{1}{2}$ Chicken manure) and the use of bio-extract (use and no use) The amount of manure that must be applied was calculated base on nitrogen equivalent to chemical fertilizer. The results showed that, 4 weeks after space recheck, baby corn that received chicken manure was higher than other treatments ($p<0.01$). Difference of fertilizers did not make significant different yield. Application of bio-extract made plant height, cop number and cop weight were more than non-application. ($p<0.01$). However, there were not interaction between two factors. The length of the second and the third cop from cow dug application was shorter than other treatments ($p<0.01$). The first and the second cop from bio-extract application treatments were significantly longer than non bio-extract treatment, and found interaction between 2 factors in the length of the third cop. Thus, chicken manure can be used at the rate of nitrogen equal to chemical fertilizer from general recommendation rate for baby corn cultivation. Furthermore, Bio-extract can promote plant growth, yield and yield component.

Keywords : Bio-extract, Fertilizers, Growth and yield, Baby corn

บทนำ

ข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชผักเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับหนึ่งของประเทศไทย ปริมาณการส่งออกปีละประมาณ 1,500 ล้านบาท หรือ ประมาณร้อยละ 20 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ผักที่ส่งออกทั้งหมด โดยส่งออกในรูปข้าวโพดอ่อนบรรจุกระป๋องมากกว่าร้อยละ 90 ที่เหลือส่วนใหญ่เป็นรูปแข็ง และ บริโภคสด ตลาดที่สำคัญ คือ สาธารณรัฐประชาชนจีน เยอรมัน สวิสเซอร์แลนด์ แคนนาดา ญี่ปุ่น มาเลเซีย ย่องกง ออสเตรเลีย อิสราเอล แอลจีเรีย อุดีอาร์เบีย (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556) ปี พ.ศ. 2550-2553 มีพื้นที่ปลูก 224,804- 225,483 ไร่ ผลผลิตรวม 260,200-260,294 ตัน ผลผลิตต่อไร่เฉลี่ย 1,214-1,333 กิโลกรัม (กรมวิชาการเกษตร, 2556)

ข้าวโพดฝักอ่อนเป็นพืชผักที่ควรส่งเสริมให้เกษตรปลูก เนื่องจากใช้เวลา ตั้งแต่ปลูกจนเก็บเกี่ยว 50-60 วัน หากมีระบบชลประทานหรือน้ำเพียงพอสามารถปลูกได้ถึงปีละ 4-5 ครั้ง หรือสามารถปลูกได้ทุกฤดู หลังเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นการใช้พื้นที่ปลูกอย่างคุ้มค่า เพียงแต่จัดการด้านธาตุอาหารให้เหมาะสม เช่น พยา茗บาก ตอกซังและเปลือกข้าวโพดลับสู่รากให้เด็กมากที่สุด ความสามารถอนุรักษ์ธาตุอาหารพืชให้อยู่ในดินเพื่อผลิตพืชที่มีคุณภาพ ผลผลิตสูงอย่างยาวนาน (กรมวิชาการเกษตร, 2556)

ปัจจุบันทรัพยากรดินที่ใช้ทำการเกษตรปีละ โดยพื้นที่ทำการเกษตรปีละ 80 เป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ อินทรีย์วัตถุในดินต่ำเนื่องจากประเทศไทยอยู่ในเขตต้อนรับลมจากมหาสมุทร สายลมของชาติอินเดีย เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แนวทางในการชะลอการลดลงของอินทรีย์วัตถุและความเสื่อมทรุดหัก ดินวิธีการหนึ่งคือการเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดินในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยพืชสด นอกจากนี้ปัจจุบันมีการใช้น้ำสกัดชีวภาพกันอย่างแพร่หลาย

น้ำสกัดชีวภาพเป็นสารละลายเข้มข้นที่ได้จากการหมักเศษพืช สัตว์ หรือเศษอาหาร โดยกระบวนการหมัก ในสภาพที่ขาดออกซิเจน มีจุลินทรีย์พาก anaerobe หรือ facultative aerobe เป็นตัวอย่างอย่างเช่น จุลินทรีย์ตัดกล่าวมีอยู่แล้วโดยธรรมชาติหรือมีการใส่หัวเชื้อจุลินทรีย์ที่ได้จากการคัดเลือกจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพสูงในสภาพที่ขาดออกซิเจน เช่น EM, พด.2 และมีการเติมกาแกน้ำตาลหรือน้ำตาลทราย เพื่อเป็นแหล่งคาร์บอนในการเจริญเติบโต ของจุลินทรีย์ สารที่ได้จากการหมักประกอบไปด้วยธาตุอาหารที่พืชต้องการทุกชนิด การดีไซมิก ชอร์โนนพีช เช่น ไข่มะ ไข่แม่น้ำ ไข่แม่น้ำหมัก (Noisopha et al, 2010) หากเป็นน้ำสกัดจากสัตว์จะมีปริมาณธาตุอาหารพืชสูงกว่าน้ำสกัดจากพืช เช่น น้ำสกัดชีวภาพจากผัก มีธาตุในต่อเจนอยู่ในช่วงร้อยละ 0.07-0.92 พอฟฟอรัส 0.01-0.40 โพแทสเซียม 0.14-1.84 แคลเซียม 0.01-1.19 แมกนีเซียม 0.009-0.19 กำมะถัน 0.001-0.29 ส่วนน้ำสกัดจากปลา มีปริมาณในต่อเจนร้อยละ 1.45-3.45 พอฟฟอรัส 1.01-1.30 โพแทสเซียม 1.04-2.39 แคลเซียม 0.14-1.00 แมกนีเซียม 0.038-0.22 กำมะถัน 0.002-0.30 มีธาตุอาหารจุลภาค คือ เหล็ก แมงกานีส สังกะสี ทองแดง โมลิบดินัม และ คลอริน ครบถ้วน เช่นเดียวกับปุ๋ยอินทรีย์ชนิดอื่น ๆ น้ำสกัดชีวภาพจากพืชมีกรดดิชิมิกร้อยละ 0.002-1.00 สาบ น้ำสกัดชีวภาพจากสัตว์อยู่ในช่วงร้อยละ 0.04-2.30 (สุริยา และคณะ, 2549) ชอร์โนนพีชที่สำคัญ เช่น กลุ่มของชิน จิบเบอเรลลิน และ ไชโตไคนิน ในน้ำสกัดจากพืชมีกรดดิชิมิกร้อยละ <0.10-5.82, 9.05-215.51 และ 0.93-90.09 มิลลิกรัมต่อลิตร แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับชนิดพืชและส่วนของพืช เช่น น้ำสกัดจากผลไม้ เช่น มีจิบเบอเรลลินมากกว่าน้ำสกัดจากพืชผัก น้ำสกัดชีวภาพจากสัตว์มีชอร์โนนดังกล่าวอยู่ในช่วง <0.10-9.75, 15.13-620.0 และ 1.30-1550 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ (สุนันทา, 2544)

เนื่องจากน้ำสกัดชีวภาพมีปริมาณธาตุอาหารแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับชนิดวัสดุ ส่วนผสม และวิธีการหมัก ประกอบกับสภาพแวดล้อมบริเวณที่พืชเจริญเติบโตแตกต่างกัน จึงทำให้ผลจากการใช้น้ำสกัดชีวภาพใน การเพาะปลูกแตกต่างกัน เช่น จากการศึกษาในต้นเขียวหวานปี พบว่าการใช้น้ำสกัดชีวภาพจากต้นเขียวหวานตั้งตุงชีวะเจือ จำนวนอัตรา 1:250 ให้ผลดีที่สุด (ธัญพิสิษฐ์ และคณะ, 2551a) สำหรับการทดลองในมะลอกพบว่าการดี๊ด๊า

สกัดชีวภาพในอัตราดังกล่าวมีแนวโน้มให้การเจริญเติบโตและผลผลิตใกล้เคียงกับการใช้ปุ๋ยเคมี (จัญพิสิษฐ์ และ คณะ, 2551b) การทดลองใช้กับการปลูกถั่วเหลืองฝักสดพบว่ากรณีใช้น้ำสกัดชีวภาพจากพืช จากปลา (อัตราเจือจาง 1:500) หรือใช้ปุ๋ยเคมีให้ความสูง น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของต้นไม้แตกต่างกันทางสถิติ แต่น้ำหนักเมล็ดจากกรรมวิธีที่ใส่น้ำสกัดชีวภาพจากพืชต่ำกว่าใส่น้ำสกัดชีวภาพจากปลา และ ใส่ปุ๋ยเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) การทดลองให้น้ำสกัดชีวภาพจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งจากผัก ผลไม้ สม茫ห่วงผักและผลไม้ เปรียบเทียบกับการใส่ปุ๋ยเคมีในต้นกล้ามะเขือเทศพบว่าการให้ปุ๋ยเคมีให้ผลดีที่สุด รองลงมาคือการใช้น้ำสกัดชีวภาพที่ได้จากการผักและผลไม้ (เนนิยวคำ และคณะ, 2554) สำหรับการทดลองใช้น้ำสกัดชีวภาพกับการปลูกพืชредินพบว่าการใส่น้ำสกัดชีวภาพที่เจือจาง 16 และ 32 เท่า ในการปลูกพริกหวานทำให้ผลผลิตน้อยกว่าใช้ปุ๋ยเคมีร้อยละ 20 โดยน้ำสกัดชีวภาพสามารถทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมีเพียงบางส่วน (Charoenpakdee, 2010) การใช้น้ำสกัดชีวภาพจากปลาทดแทนปุ๋ยเคมีบางส่วนในการปลูกผักภาคกลางตั้งยื่องเต็รรับป้ายโตรโนนิกส์แบบน้ำลึก ทำให้ราศีชัน และต้นพืชเจริญเติบโตซึ่กๆ กว่ากรรมวิธีควบคุม (อิสริยาภรณ์ และนชา, 2548) แต่หากปลูกในระบบบ่อ宦หวาน สามารถใช้น้ำสกัดชีวภาพได้ดังเช่น มณฑุ และนราธิป (2554) ได้ศึกษาการใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำร่วมกับสารละลายธาตุอาหารในการปลูกผักน้ำด้วยระบบ Nutrient Film Techique พบร่วมกับการใส่ปุ๋ยอินทรีย์น้ำต่อสารละลายธาตุอาหารพืชอัตราส่วน 1:500 ให้ผลดีกว่าใช้ในอัตราส่วน 1:1,000 ทั้งในด้านความยาวต้น ความยาวแข็ง พื้นที่ใบ น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้ง

ดังที่ทราบกันแล้วว่าน้ำสกัดชีวภาพมีธาตุอาหารค่อนข้างน้อยการนำมาใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มธาตุอาหารให้พืชควรใช้ร่วมกับปุ๋ยชนิดอื่นทั้งปุ๋ยเคมีและปุ๋ยอินทรีย์ ปัจจุบันมีการนำน้ำสกัดชีวภาพมาใช้กันอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรมทางเลือก เพื่อข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของน้ำสกัดชีวภาพโดยเฉพาะในระดับแปลงปลูกยังมีค่อนข้างน้อย จึงได้ทดลองใช้น้ำสกัดชีวภาพจากเศษปลา ร่วมกับปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ทั้งปุ๋ยเคมี และปุ๋ยอินทรีย์ในการปลูกข้าวโพดฝักอ่อน รวมทั้งศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างชนิดปุ๋ยกับน้ำสกัดชีวภาพต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวโพดฝักอ่อน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการใช้น้ำสกัดชีวภาพในการเพาะปลูกต่อไป

วิธีการ

การทดลองปลูกข้าวโพดฝักอ่อนโดยใส่และไม่ใส่น้ำสกัดชีวภาพร่วมกับการใส่ปุ๋ยทั้งปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตของข้าวโพดฝักอ่อนเมื่อใช้น้ำสกัดชีวภาพ และปุ๋ยชนิดต่าง ๆ รวมทั้งศึกษาปฏิสัมพันธ์ของน้ำสกัดชีวภาพและปุ๋ยชนิดต่างๆ ต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตข้าวโพดฝักอ่อน ดำเนินการทดลองแบบแฟลกทอรีลайнในแผนการทดลองสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (Factorial in Randomized Complete Block Design) มี 2 ปัจจัย ปัจจัยที่ 1 คือ การใช้น้ำสกัดชีวภาพ ประกอบด้วยใช้น้ำสกัดชีวภาพ และ ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพ ปัจจัยที่ 2 คือ การใช้ปุ๋ย ประกอบด้วย ใช้ปุ๋ยเคมี (ปุ๋ยผสมสูตร 16-20-0 และ ปุ๋ยยุเรีย) ใส่ปุ๋ยเคมี และ ใส่ปุ๋ยโค ใส่ปุ๋ยเคมีร่วมกับมูลไก่อัตราครึ่งหนึ่ง ดังนั้นการทดลองนี้จึงประกอบด้วย 8 กรรมวิธี ดังนี้ กรรมวิธีที่ 1 ใช้น้ำสกัดชีวภาพร่วมกับปุ๋ยเคมี กรรมวิธีที่ 2 ใช้น้ำสกัดชีวภาพร่วมกับมูลไก่ กรรมวิธีที่ 3 ใช้น้ำสกัดชีวภาพร่วมกับมูลโค กรรมวิธีที่ 4 ใช้น้ำสกัดชีวภาพร่วมกับ $\frac{1}{2}$ ปุ๋ยเคมี และ $\frac{1}{2}$ มูลไก่ กรรมวิธีที่ 5 ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพแต่ใส่ปุ๋ยเคมี กรรมวิธีที่ 6 ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพแต่ใส่มูลไก่ กรรมวิธีที่ 7 ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพแต่ใส่มูลโค กรรมวิธีที่ 8 ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพแต่ใส่ $\frac{1}{2}$ ปุ๋ยเคมี และ $\frac{1}{2}$ มูลไก่

การปลูกข้าวโพดฝักอ่อนตามแผนที่กำหนดทำโดยเตรียมดินและวางแผนผังพื้นที่ปลูกเป็น 3 บล็อก ใบแต่ละบล็อกทำแปลงย่อยขนาด 3×3 ตารางเมตร ยกต่ำสูง 25 เซนติเมตร จำนวนบล็อกละ 8 แปลง ระยะห่างระหว่างแปลงย่อย 1 เมตร ระยะห่างระหว่างบล็อก 1.5 เมตร สูตรกรรมวิธีลงในแปลงย่อยในแต่ละบล็อก กำหนดระยะระหว่างต้นและระยะระหว่างแถว 25×75 เซนติเมตร ได้จำนวน 4 แฉกต่อแปลงย่อย แฉกละ 12 ต้น รวมเป็น 48

ต้นต่อแปลงย่อย การปลูกทำการปลูกด้วยเมล็ดหกมูละ 2 เมล็ด เมื่อ อายุต้นกล้า 2 สัปดาห์ ทำการถูกหุ้น เหลือเพียง 1 ต้นต่อหกมูล สำหรับการใส่ปุ๋ย กรรมวิธีที่ใส่ปุ๋ยเคมีนั้นใช้ปุ๋ยผสมสูตร 16-20-0 อัตรา 50 กิโลกรัม/ไร่ และ ปุ๋ยยุเรีย อัตรา 25 กิโลกรัม/ไร่ โดยห่วงปุ๋ยผสมสูตร 16-20-0 หัวแปลงก่อนปลูกในปริมาณครึ่ง อัตราที่ใส่หัวงวด ส่วนอีกครึ่งหนึ่งใส่พร้อมกับปุ๋ยยุเรียหลังจากถอนแยก สำหรับปุ๋ยกอหัวทั้งสองชนิดนำไปใช้ปริมาณในโตรเจน และค่านวนปริมาณที่ต้องใส่ให้มีในโตรเจนเท่ากับในโตรเจนที่คำนวนได้ในปุ๋ยเคมี ภาค กอหัวใส่หัวแปลงหลังจากเตรียมดินก่อนปลูกแล้วสักกลบ

การให้น้ำสกัดชีวภาพนั้น ใช้น้ำสกัดชีวภาพที่ได้จากการหมักเศษปลา และ กากน้ำตาล ได้โดยการย่อยสลายด้วยหัวเชื้อจุลินทรีย์ พด.2 ตามกรรมวิธีที่กำหนดโดยกรมพัฒนาที่ดิน เสื้อจากด้วยน้ำอัตรา 1:500 รดແປลงข้าวโพดตามกรรมวิธีที่กำหนดແປลงละ 40 ลิตร เริ่มใส่น้ำสกัดชีวภาพหลังจากตัดสับปะรดหลัง 1 ครั้ง จำนวน 3 ครั้ง ให้น้ำทุกวันในปริมาณเท่ากันในแต่ละແປลงในกรณีฝนตกด้วยสาหร่าย ข้อมูลการเจริญเติบและผลผลิตจากต้นข้าวโพดฝักอ่อน 2 ร่องบริเวณกลางร่อง จำนวน 14 ต้น ได้เจริญเติบโตทำการวัดความสูงจากข้อแรกที่ผ่านดินจนถึงข้อบนสุดของต้นข้าวโพดทุก ๆ สัปดาห์ ถือเป็นแยก นับจำนวนฝัก ซึ่งน้ำหนักฝักหลังปอกเปลือกต่อແປลง และวัดความยาวฝักที่ 1 ถึง ฝัก

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ นำค่าเฉลี่ยข้อมูลความสูง จำนวนฝึก น้ำหนักฝึก ความยาวฝึก มวลครัว ความแปรปรวน หากพบความแปรปรวนจะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่าต่าง ๆ ในแต่ละปัจจัยคือ การใช้ปุ๋ยชีวภาพ หรือ การใช้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ด้วย DMRT (Duncan Multiple Range Test) รวมทั้งวิเคราะห์พื้นที่ สัมพันธ์ระหว่างการใช้น้ำสกัดชีวภาพและการใช้ปุ๋ยต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของข้าวโพเดฝักอ่อน ด้วย Two-way ANOVA โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

၂၈

จากการทดลองปลูกข้าวโพดฝักอ่อนในแปลงปลูกโดยให้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ คือ ปุ๋ยเคมีสูตร 16-20-0 กับปุ๋ยหยาเรีย (46-0-0) ใส่เมล็ดไก่หรือมูลโคในปริมาณที่ให้รากตูนโตรเจนเท่ากับปุ๋ยเคมี และใส่ปุ๋ยเคมีและมูลไก่ร่วมกับการใช้และไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพ ให้ผลการเจริญเติบโตและผลผลิตดังนี้

การเจริญเติบโตของข้าวโพดฝักอ่อน

จากการวัดความสูงของต้นข้าวโพดฝักอ่อนหลังจากถอนแยกทุกสัปดาห์เป็นเวลา 4 สัปดาห์ พนวจก
ใส่เมูลไก่ให้ความสูงมากกว่าใส่ปุ๋ยเคมี และ ใส่เมูลโค ในช่วง 2 และ 3 สัปดาห์หลังจากย้ายปลูกกรณีใส่ปุ๋ยเคมีใส่
เมูลไก่ต้นข้าวโพดมีความสูงไม่แตกต่างทางสถิติ แต่ในสัปดาห์ที่ 4 หลังจากย้ายปลูกพบว่ากรณีใส่เมูลไก่สูงกว่ากรณี
ใส่ปุ๋ยเคมี ใส่เมูลโค ใส่ปุ๋ยเคมีและเมูลไก่อย่างละครึ่ง ผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือให้ความสูง 110.5
เซนติเมตร ส่วนการใส่ปุ๋ยเคมี ใส่ปุ๋ยคอก และใส่ปุ๋ยเคมีและเมูลไก่อย่างละครึ่งให้ความสูงไม่แตกต่างทางสถิติ
ให้ความสูง 98.21, 87.50 และ 97.72 เซนติเมตร ตามลำดับ สำหรับผลจากการใช้น้ำสกัดชีวภาพพบว่ากรณี
น้ำสกัดชีวภาพให้ความสูงต้นข้าวโพดมากกว่ากรณีไม่ใส่ปุ๋ยมีนัยสำคัญทางสถิติ คือในสัปดาห์ที่ 4 หลังจากย้าย
ปลูกให้ความสูงเฉลี่ย 108.02 และ 88.95 เซนติเมตร ไม่พบปฏิกิริยาสัมพันธ์ระหว่างชนิดปุ๋ยและการใส่น้ำสกัด
ชีวภาพ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ความสูงข้าวโพดฝักอ่อน (เซนติเมตร) หลังจากถอนแยก 4 สัปดาห์ เมื่อใช้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ร่วมกับน้ำสกัด ชีวภาพจากปลา

การใช้ปุ๋ย	ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ค่าเฉลี่ย
ปุ๋ยเคมี	106.97	89.48	98.21 ^b
มูลไก่	120.57	100.50	110.52 ^a
มูลโค	89.93	85.08	87.50 ^b
½ ปุ๋ยเคมี + ½ มูลโค	114.74	80.89	97.72 ^b
ค่าเฉลี่ย	108.02a	88.95b	

F-test การใช้ปุ๋ย = 5.86**

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ = 24.01**

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ x การใช้ปุ๋ย = 2.3 3^{ns} C.V. = 9.68 %

จำนวนฝักต่อแปลงจากจำนวนต้นทั้งหมด 14 ต้น กรณีใส่ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ไม่แตกต่างทางสถิติ ส่วนการใช้น้ำสกัดชีวภาพทำให้จำนวนฝักเพิ่มขึ้น ($p<0.05$) แต่ไม่พบปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างชนิดของปุ๋ยและ การใช้น้ำสกัดชีวภาพต่อจำนวนฝักของข้าวโพดฝักอ่อน (ตารางที่ 2)

น้ำหนักฝักหลังปอกเปลือกจากจำนวน 14 ต้นที่เก็บผลผลิตพบว่ากรณีใส่มูลไก่ให้ผลผลิตเฉลี่ยมากที่สุด คือ 82.07 กรัมต่อแปลง ซึ่งให้ผลไม่แตกต่างทางสถิติกับกรณีใช้ปุ๋ยเคมี แต่การใส่มูลโคทำให้น้ำหนักฝักต่ำกว่าใส่มูลไก่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) การใส่น้ำสกัดชีวภาพทำให้น้ำหนักฝักมากกว่าไม่ใส่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) แต่ไม่พบปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างการใส่ปุ๋ยและน้ำสกัดชีวภาพ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 2 จำนวนฝักทั้งหมดของฝักข้าวโพดฝักอ่อน (ฝัก) ต่อแปลงจากการใช้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ร่วมกับการใช้น้ำสกัดชีวภาพจากปลา

การใช้ปุ๋ย	ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ค่าเฉลี่ย
ปุ๋ยเคมี	48.00	47.70	47.85
มูลไก่	49.00	47.67	48.33
มูลโค	49.33	45.67	47.50
½ ปุ๋ยเคมี + ½ มูลโค	49.67	45.33	48.00
ค่าเฉลี่ย	49.00a	46.59b	

F-test การใช้ปุ๋ย = 0.13^{ns}

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ = 4.12*

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ x การใช้ปุ๋ย = 0.77^{ns} C.V. = 5.88 %

ตารางที่ 3 น้ำหนักฝักหลังปอกเปลือกต่อแปลงเมื่อใช้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ร่วมกับน้ำสกัดชีวภาพจากปลา

การใช้ปุ๋ย	ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ค่าเฉลี่ย
ปุ๋ยเคมี	77.35	77.35	77.35 ^a
มูลไก่	83.44	80.70	82.07 ^b
มูลโค	78.99	71.70	75.35 ^b
½ ปุ๋ยเคมี + ½ มูลโค	81.36	70.63	75.99 ^b
ค่าเฉลี่ย	80.29 ^a	75.10 ^b	

F-test การใช้ปุ๋ย = 2.82*

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ = 8.42**

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ x การใช้ปุ๋ย = 0.96^{ns} C.V. = 9.74 %

ความยาวฝักที่ 1 หลังปอกเปลือกพบว่ากรณีใส่มูลไก่ให้ค่าเฉลี่ยความยาวฝักมากที่สุดคือ 11.57 เซนติเมตร ส่วนการใส่มูลโคให้ความยาวฝักน้อยที่สุดคือ 10.37 เซนติเมตร อย่างไรก็ตามในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันทางสถิติ การใส่หรือไม่ใส่น้ำสกัดชีวภาพไม่ได้ทำให้ความยาวฝักแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 4) ส่วนความยาวฝักที่ 2 พบว่า กรณีใส่มูลไก่ให้ความยาวฝักสูงกว่ากรณีใส่มูลโคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) การใส่น้ำสกัดชีวภาพทำให้ความยาวฝักที่ 2 มากกว่ากรณีไม่ใส่ย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) แต่พบว่า ปูกระเพราและพะโล้ที่รับประทานหัวหงอกยังคงแสดงผลที่ดีกว่าหัวหงอกที่รับประทานหัวบวบ สำหรับความยาวฝักสั้นกว่าฝักแรก ๆ และพบปูกระเพราและพะโล้ระหว่างการใช้ปุ๋ยและการใช้น้ำสกัดชีวภาพ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 4 ความยาวฝักที่ 1 หลังปอกเปลือกเมื่อใช้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ร่วมกับน้ำสกัดชีวภาพจากปลา

การใช้ปุ๋ย	ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ค่าเฉลี่ย
ปุ๋ยเคมี	10.90	12.50	11.57
มูลไก่	11.93	11.83	11.88
มูลโค	11.43	11.70	10.37
½ ปุ๋ยเคมี + ½ มูลโค	11.23	9.50	11.70
ค่าเฉลี่ย	11.38	11.38	

F-test การใช้ปุ๋ย = 2.85^{ns}

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ = 1.20^{ns}

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ x การใช้ปุ๋ย = 2.84^{ns} C.V. = 8.76 %

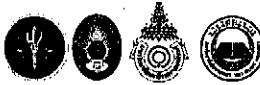
ตารางที่ 5 ความยาวฝักที่ 2 หลังปอกเปลือกเมื่อใช้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ร่วมกับน้ำสกัดชีวภาพจากปลา

การใช้ปุ๋ย	ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ค่าเฉลี่ย
ปุ๋ยเคมี	12.033	10.17	11.10ab
มูลไก่	13.133	11.67	12.40a
มูลโค	10.133	9.93	10.03b
½ ปุ๋ยเคมี + ½ มูลโค	13.067	9.60	11.33ab
ค่าเฉลี่ย	12.09a	10.34b	

F-test การใช้ปุ๋ย = 3.76*

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ = 12.21**

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ x การใช้ปุ๋ย = 1.81^{ns} C.V. = 10.93%

ตารางที่ 6 ความยิ่งผิดปกติ 3 หลังปอกเปลือกเมื่อใช้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ร่วมกับน้ำสักดี้ชีวภาพจากปลา

การใช้ปุ๋ย	ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ไม่ใช้น้ำสกัดชีวภาพ	ค่าเฉลี่ย
ปุ๋ยเคมี	7.33	10.90	9.12 ^a
มูลไก่	10.17	8.03	9.10 ^a
มูลโค	8.37	5.37	6.87 ^b
½ ปุ๋ยเคมี + ½ มูลโค	9.87	7.83	8.85 ^{ab}
ค่าเฉลี่ย	8.93 ^a	8.03 ^b	

F-test การใช้ปี่ = 2.38*

F-test การใช้น้ำสกัดชีวภาพ = 1.64*

F-test การใช้น้ำยาดับเชื้อรา x การใช้ป้าย = 4.58* C.V. = 20.29 %

วิจารณ์

การใส่เมล็ดไก่ในปริมาณที่ให้ราดในโตรเจนเท่ากับการใส่ปุ๋ยเคมีในอัตราแนะนำทั่วไปสำหรับปลูกข้าวโพดฝักอ่อนคือ ใส่ปุ๋ยผสมสูตร 16-20-0 อัตรา 50 กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ยยูเรีย (46-0-0) อัตรา 25 กิโลกรัม/ไร่ ทำให้การเจริญเติบโตด้านความสูงมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกรรมวิธีใส่ปุ๋ยอื่น ๆ คือ ใส่ปุ๋ยเคมี ใส่เมล็ดโค หรือ ใส่ปุ๋ยเคมีร่วมกับเมล็ดไก่ในปริมาณครึ่งหนึ่ง ส่งผลให้องค์ประกอบของผลผลิตคือน้ำหนักฝัก และความยาวฝักมากกว่า กรรมวิธีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม การให้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ ไม่มีผลทำให้จำนวนฝักที่ได้แตกต่างกัน การที่ใส่เมล็ดไก่ทำให้ต้นข้าวโพดมีการเจริญเติบโตมากที่สุดเนื่องจาก เมล็ดไก่เป็นปุ๋ยคอกที่มีปริมาณธาตุอาหารที่สูงกว่าเมล็ดโคโดยเฉพาะธาตุฟอฟอรัส ซึ่งโดยทั่วไปเมล็ดของสัตว์ปีกจะมีปริมาณฟอฟอรัสสูงกว่าเมล็ดสัตว์เครื่อง เช่น โดยปริมาณธาตุอาหารในเมล็ดไก่มีดังนี้ มีในโตรเจนร้อยละ 3.77 ฟอฟอรัสร้อยละ 1.89 โพแทสเซียมร้อยละ 1.76 แคลเซียมร้อยละ 5.34 แมgnีเซียมร้อยละ 0.69 และกำมะถันร้อยละ 0.96 ธาตุเหล็ก 1,329 มิลลิกรัม/กิโลกรัม แมงกานีส 503.7 มิลลิกรัม/กิโลกรัม สังกะสี 102.0 มิลลิกรัม/กิโลกรัม และ ทองแดง 53.8 มิลลิกรัม/กิโลกรัม ส่วนเมล็ดโคมีปริมาณธาตุต่าง ๆ ดังนี้ ในโตรเจนร้อยละ 1.91 ฟอฟอรัสร้อยละ 0.56 โพแทสเซียมร้อยละ 1.4 แคลเซียมร้อยละ 1.91 แมgnีเซียมร้อยละ 0.78 และ กำมะถันร้อยละ 0.69 (อิสริยาภรณ์ และคณะ, 2548; ภูษาการณ์ และคณะ, 2545) หากเปรียบเทียบกับปุ๋ยเคมี เมล็ดไก่ซึ่งเป็นปุ๋ยอินทรีย์จะมีธาตุอาหารพืชครบถ้วนทั้งธาตุอาหารmacro และธาตุอาหารmicro จึงคาดว่าเมล็ดไก่จะสามารถทดแทนปุ๋ยเคมีได้

การใส่น้ำสกัดชีวภาพทำให้ต้นข้าวโพดฝักอ่อนเจริญเติบโตได้กว่าไม่ใส่oyer มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) มากต่อจำนวนฝักที่ได้ต่อแปลง และน้ำหนักฝักหลังปอกเปลือกต่อแปลงมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$ และ $p<0.01$ ตามลำดับ) ทั้งนี้เนื่องจากน้ำสกัดชีวภาพที่ใช้สำหรับการทดลองในครั้งนี้เป็นน้ำสกัดชีวภาพจากปลาซึ่งมีปริมาณธาตุอาหารสูงกว่าน้ำสกัดชีวภาพจากพืชดังเช่นจากการวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในน้ำสกัดชีวภาพจากปลาพบว่ามีในไตรเจนร้อยละ 1.45-3.45 พอนฟอร์สร้อยละ 1.01-1.30 โพแทสเซียมร้อยละ 0.04-2.39 แคลเซียมร้อยละ 0.14-1.00 แมกนีเซียมร้อยละ 0.038-0.22 กำมะถันร้อยละ 0.002-0.3 นอกจากนี้ ธาตุอาหารจุลภาคครบถ้วน เช่น เตียวกัน (สุริยา และคณะ, 2549; สุนันทา, 2544) อย่างไรก็ตามไม่พบปฏิกิริยาพิมพ์ระหว่างชนิดของปุ๋ยและการใช้น้ำสกัดชีวภาพต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตของข้าวโพดฝักอ่อน แต่พบว่ามีสัมพันธ์ในด้านความยาวฝักที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจากคุณสมบัติของน้ำสกัดชีวภาพซึ่งมีจุลทรรศ์หลายชนิดที่เป็นประโยชน์โดยเฉพาะกลุ่มที่ช่วยย่อยสารอินทรีย์ (สุริยา และคณะ, 2549) ทำให้ในระยะยาวส่งผลกระทบการเพิ่มปริมาณของปุ๋ยอินทรีย์และส่งผลต่อการให้ผลผลิต

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการทดลองครั้งนี้สรุปได้ว่าสามารถใช้มูลไก่ในปริมาณที่ให้ในโตรเจนเท่ากับการใช้ปุ๋ยเคมีเป็นปัจจัยข้าวโพดฝักอ่อนและการใช้น้ำสกัดชีวภาพจากปลาช่วยให้การเจริญเติบโตและองค์ประกอบของผลผลิตดีไม่ใช่โดยเฉพาะอาจส่งผลดีที่ชัดเจนในระยะยาว ซึ่งควรต้องทำการศึกษาเพิ่มเติม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดขึ้นวัสดุจากภาควิชาเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการเกษตร ประจำปีงบประมาณ 2553

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการเกษตร. (2556). ข้าวโพดฝักอ่อน, 15 พฤษภาคม 2556. <http://doae.go.th/library/html/detail/cornxx/corno.htm>

ธัญพิสิษฐ์ พวงจิก ชัยนาท รบเมชัย และนฤมล วชิรปัทมา. (2551). ผลของน้ำสกัดชีวภาพที่มีต่อการเจริญเติบโตของเชื้อยาหมืนปี. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร, 39(3)(พิเศษ), 262-266.

ธัญพิสิษฐ์ พวงจิก ชัยนาท รบเมชัย และนฤมล วชิรปัทมา. (2551). ผลของน้ำสกัดชีวภาพต่อการเจริญเติบโต ผลผลิตและคุณภาพผลผลิตของมะลกอพันธุ์แขกดำครีซิสเกษ. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร, 39(3) (พิเศษ), 44-47

พิสมัย โพธิ์ศรีรัตน์ วิชัย สุทธิธรรม และนฤมล วชิรปัทมา. (2551). ผลของน้ำสกัดชีวภาพที่มีต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของถั่วเหลืองฝักสด. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร, 39(3)(พิเศษ), 392-399
มนูญ ศิรินุพงศ์ และนราอิป หมออุทัย. (2554). ผลของปุ๋ยอินทรีย์น้ำในสารละลายน้ำต่อการเจริญเติบโตของผักน้ำที่ปลูกในระบบ Nutrient Film Techique (NFT). วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร, 42(3/1) พิเศษ, 139-142.

สุนันทา ชมพูนิช. (2544). คุณภาพของน้ำสกัดชีวภาพ. สมาคมเทคโนโลยีพืชไร่ร่วมกับสถาบันพืชไร่ กรุงเทพฯ กรมวิชาการเกษตร.

สุริยา สาสนรักษ์. (2542). ปุ๋ยน้ำชีวภาพ วารสารดินและปุ๋ย, 21(3), 152-171.

สุริยา สาสนรักษ์ และคณะ. (2549). น้ำสกัดชีวภาพ. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเทคโนโลยีชีวภาพ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

สุภารณ์ จันรุ่งเรือง กมลา วัฒนประพัฒน์ และบังอร ทองท้วม. (2545). การใช้ประโยชน์มูลสัตว์ คู่มือเจ้าหน้าที่ ของรัฐ: การปรับปรุงบำรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุ. กรุงเทพฯ: กลุ่มอินทรีย์วัตถุและวัสดุเหลือใช้ กองอนุรักษ์ดินและน้ำ กรมพัฒนาที่ดิน.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2556) สถิติการผลิตและการจำหน่ายข้าวโพดฝักอ่อนของประเทศไทย, 9 เมษายน 2556. <http://www.oae.go.th/oae.report/stat-adrilmain.php>

เหนียวคำ คำมีนาที พิจิตร แก้วสอน และปริyanุช จุลกะ. 2554. ผลของวัสดุปูกลูกอินทรีย์และสาสกัดชีวภาพ ต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้ามะเขือเทศ. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร, 42(3/1) พิเศษ, 131-134

อิส里ยาภรณ์ ดำรงรักษ์ และนชา วารี. (2548). ความเป็นไปได้ในการใช้สารอินทรีย์แทนสารละลายน้ำต่อพืชในการปลูกผักภาคอีสานเต็มระบบไฮโดรโปนิกส์. รายงานประชุมวิชาการพืชสวนแห่งชาติครั้งที่ 5, วันที่ 26-29 เมษายน 2548 ณ โรงแรมเวลคัมจอมเทียนบีช จังหวัดชลบุรี.

อิส里ยาภรณ์ ดำรงรักษ์ ประยูร ดำรงรักษ์ วัลยา รุ่งโรจน์กานเบิด และสุรัสวดี กลับอินทร์. (2548). องค์ประกอบ

ทางเคมีของอินทรีย์วัตถุเหลือใช้จากการกระบวนการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดยะลา ปีตานี และนราธิวาส. วารสารวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 9, 76-89.

Noisopa, C., Prapagdee, B., Navanugraha, C., & Hutacharoen, R. (2010). Effect of Bio-extracts on the growth of Chinese Kale. *Kasetsart Journal (Nat.Sci.)*, 44, 808-815.

Charoenpakdee, S. Wongputthisin, P. Chomchoei, A., & Chiwicharn, C. (2010). Effect of bio-extract on growth of sweet paper (*Capsicum onwuum L.*) using a hydroponic system. The 4th International on Fermentation Technology for Value Adding Agricultural Production.